

lingen af Brugen af Motorkøretøjerne ikke vil standse. Jeg synes, jeg hørte en Røst, det var vist det ærede Medlem Hr. Steen, der var inde paa noget lignende Betragtninger, som vi har hørt, hver Gang vi har behandlet Motorlove her i Tinget, at hvis *det* blev vedtaget, saa vilde der ske en Standsning o. s. v. Nej, jeg tror ikke, der er noget, som kan standse Motorkøretøjernes Fremtrængen. Ved alt for voldsom Overvæltning kan man maaske standse den i nogen Tid, ligesom en hel Del Erhvervsvirksomheders økonomiske Forhold kan lide Skade, men en varig Standsning tror jeg ikke paa. Hvis vi holder en nogenlunde lige Linie for Afgiften af Motorkøretøjerne, vil Motorkøretøjernes Fremtrængen stige gennem en lang Aarrække endnu, det er min Opfattelse.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa selve Fordelingen af Afgiften. I en Replik til det ærede Medlem Hr. Ulrich var den højtærede Minister svagt inde paa Betingelserne for Modtagelse af Afgifterne; Ministeren mente, at Amdtsraadet maatte have Indseende med, hvorledes Sognekommunerne anvendte de Bidrag, de faar af Motorafgiften, saaledes som jeg ogsaa udtalte første Gang, jeg havde Ordet. Man bør i Loven fastsætte som Betingelse for Modtagelse af Motorafgift — og det gælder baade med Hensyn til Amtskommuner, Sognekommuner og andre Kommuner —, at de udfører et vist Arbejde. Jeg har ved tidligere Behandlinger af lignende Forslag slaaet til Lyd herfor, og jeg erkender, at denne Tanke er udtrykt noget bedre i det foreliggende Lovforslag, men efter min Opfattelse ikke tilstrækkeligt.

Den højtærede Finansminister omtalte Omsætningsafgiften, og den højtærede Minister for offentlige Arbejder omtalte den Afgift, der er paataenkt i Anledning af Lille Bælts Broen. Jeg har ikke rejst de Spørgsmaal, men jeg vil dog ikke have, at den Omstændighed, at jeg ikke har udtalt noget derom, skal tydes saaledes, at jeg er enig i de Bemærkninger, der er fremkommet fra forskellige Sider, jeg synes, det er mere formaalstjenligt at vente, indtil de Forslag kommer frem.

Men Hensyn til Benzinafgiften anførte jeg, at den Omstændighed, at man i England efter 10 Aars Forløb havde forladt Benzinafgiften, dog maaske turde tale noget for, at den Afgift ikke var saa retfærdig og ypperlig, som man nu vil gøre den til. Deroverfor udtalte det ærede Medlem Hr. Hedelund, at det egentlig ikke var det, som var det afgørende, der var andre For-

hold, som spillede ind der. Jeg ved naturligtvis ikke mere, end jeg har læst mig til i den afgivne Kommissionsbetænkning, hvor der findes en oversat Redegørelse fra den i sin Tid i England nedsatte Kommission, i hvilken man peger paa, at man afviser Benzinafgiften netop paa Grund af de Forhold, jeg talte om.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund konstaterede med en vis Begejstring en dyb Forskel mellem min Opfattelse af Motorkøretøjer og den Opfattelse, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Sundbo, har. Jeg har hidtil ikke forstaaet, at der egentlig var noget særlig politisk i Spørgsmaalet om Motorkøretøjer, saa jeg kunde godt tænke mig, at en ellers udmærket Partifælle kunde have en hel anden Opfattelse af Motorkøretøjer end jeg, og det er vist ikke usandsynligt, at man i andre politiske Kredse kan træffe Meningsfæller.

Jeg gjorde opmærksom paa — og det lagde jeg nogen Vægt paa —, at der i dette Lovforslag, i Modsætning til de bestaaende Forhold, er en Tendens til Overvæltning fra Luksuskøretøjerne til Nyttekøretøjerne, det kan man jo ikke komme udenom, og jeg advarede derimod og udtalte, at jeg ikke var enig i denne voldsomme Overvæltning. Jeg hævder, at der er alligevel i Motorkøretøjernes Anvendelse et Luksusmoment, man ikke helt kan se bort fra, jeg nævnte de mange Biler uden omkring i Landdistrikterne og Lillebilerne i Byerne; der er her en Luksus, som breder sig fraoven, fra de mere velhavende Klasser ned i de jævner Lag, hvor der jo ogsaa kan være Luksus, ogsaa der kan der benyttes Ting — det kan man godt være enig om —, som det samfundsmæssigt set vist ikke var nogen Skade til blev benyttet noget mindre.

Ulrich: Jeg skal tillade mig at rette nogle Bemærkninger til de højtærede Ministre, som har haft Ordet. Jeg vil gerne sige til den højtærede Trafikminister, som jo lod til nødigt at ville have pillet ved den progressive Skala, at jeg ikke kan give ham Ret i hans Argumentation for denne Skalas Berettigelse. Ministeren gjorde intet Forsøg paa at ville kuldkaaste de Betragtninger, jeg gjorde gældende overfor den progressive Skalas Uretfærdighed. Ministeren kom aldeles ikke ind paa de faktiske Forhold, at man i andre Love i Virkeligheden har afkræftet det Mer-Slid, som den tungere Vogn skulde bevirke fremfor den lettere ved, at man har dikteret den Kørsel med langsommere Fart. Mi-